

Machiavelli

*Szakkönyvet írt a köszörűs
Így és így kell
Tartósan élesre
Köszörülni a kést
A köszörűs nem tér ki arra
Hogy e kés jóra és rosszra
Egyként használható
Van ebben bölcsesség hiszen
Ha kérdenél bárkit
Melyik a jobb kés
Életlen éles
Válasza nem kétséges
Tehát az éles
A tartósan éles
Kést
Eleve-jónak fogja föl
A köszörűs
Szakma és gyakorlat szerint
Nem is vitás
Borzongató hidegség
És mégis
Bárki iszonyodna
Én elmondom
E könyv fölé hajolva
Egy nap
Gyermekien
Édesdeden aludtam*

Az új Machiavelli tanácsaiból

*Mert mi a te életed ha nem változatsor
Néhány szállóigére közmondásra idézetekre
Szakácskönyvre ősi tanácsra
Fölcsapja fejét História Földjén
Ízlés Vetésforgója is
Nyirkos tenyereknek nyújtod a stílus-stafétabotot
Koptatja is majd jó epigonság*

A mortizációs költség ráfizetés
„Ebben a szecesszióban romantikában
Naturalizmusban még többmillió
Munkaóra
Ennyi és ennyi műremek
Lappang
Addig eldobni nem lehet
Végsőkig nyűni”

Hát csodálkozol hogy itt s most a mezőn
E nyári mezőn nyári erdő közepében
Én új Machiavelli-könyvet képzelek el
„Mitévő légyen a jó lepke-cselekvés
Hogy hálóba sose hulljon a gazda
És milyen a megmaradó tulipán
Meg a jó medve jó tigris jó elefánt
Ha akarja soká csörtsessen az erdőn”
A természet machiavellizmusát kitalálom
Hogy mit tegyenek az emberi nyelvek
A változva is megmaradás cseleit kitalálom
A Fiastyúknak én új Machiavelli
Tanácsot adok miként ragyogjon örökkön
Hogyan maradjon úrnek az úr és telítettnek a teljes
Manipuláljon hangya bolyokban méhek a kasban
Miként ravaszkodjon a kő
Szakértelmet a Változatosnak
(O változatok egyszeriségre)
Hogy változatosság álöltözetében
Rangrejtve maradjon a törvény
A Sok — Egynek adja magát ki
S megbújjon az Egy sokasodva

Mondd lehetsz-e oly mámoros egyszer
Minttha semmit se tudnál
Vagy alig valamit
Machiavelli
Benned boldog már csak az akarat lehetett
S mint ahogy ő a hajdani mester
Királyi palástot vállá köré sohasem kerített
Csupán tanácsai mélyén
Akként nem lettem én soha tigris
Kő moha páfrány
Csak metaforák mélyeiben

Így vagyok én
Színönímja valami Másnak
Halálom is nyereg s ló te alád Születő
S a túli vigasz csak ennyi annak ki Halandó
Ereszd meg jól
Zabláját e halálnak
Legalább sarkantyúzd remekül

Anyag és Változat magánya

Nézd csak milyen egyedül vagy te Anyagom
Egyetlen vagy — olyan magányos
Hogy szellemem tükrét tartanom
Muszáj elébed ne halj
E páratlan magányba

És vigyázok
A tükör ne légyen
Túl fényes — inkább homályos
Hogy ne vedd észre jótét csalásom

Nézd milyen egyedül vagy Anyagom
Csak változataid egyszeribbek
A Változat tán
Még magányosabb
És fájdalom — már
E n n y i tükröm nincsen

HERVAY GIZELLA

Film

egyre drágább a homlokom
a film amit benn vetítenek
egyre érthetőbb
megteltek már
az első széksorok is
szentségelnek a jegyszedők
a sósperec mind elfogyott
és nézzük egymást
a nézők meg a film
aztán lassan minden helyet cserél
a képernyőn nézők menetelnek
s a szemekben továbbforog a film
nem védi őket más csak a homlokom:
célpont a nagy vadászaton